

STENMERG, m. sing. Ett slags mineral. [-marg.]

STENMERGEL, m. sing. En art hård mergelskiffer. [-margel.]

STENMJÖL, n. sing. Pulveriserad sten.

STENMOSSA, f. 1. En lafart. Lichen saxatilis.

STENMURKLA, f. 1. Den ätliga svamparten *Helvella esculenta*, som växer på stenbackar.

STENMUSSLA, f. 1. Se *Stenborr*, 2.

STENMÅRD, m. 2. En art Mård, som uppehåller sig i stenrös och gamla murar. *Mustela Foina*.

STENMÖRSARE, m. 3. Mörsare, hvarmed sten kastas.

STENOLJA, f. 1. En orenare nafta, till färgen brun eller svartgrön och illaluktande.

STENPAPP, n. sing. Ett slags papp, blandadt med jordaktiga ämnen, som fordom tillverkades, för att dermed täcka tak.

STENPASSION, sténpaschón, f. sing. Det slags svåra sjukdom, då man lider af stenartade gytringar (grus och sten) i blåsan. *Ha s.* — Kallas äfv. *Stenplågor*.

STENPORSLIN, sténporrslin, n. sing. Se *Faience*. [-porcellin, -postlin.]

STENPULVER, n. 3. Ett slags pulver, som nyttjas emot stenpassion.

STENPÄRON, n. 3. En sort päron med stenartad gytring i det inre.

STENREGN, n. 3. Tätt nedfallande af stenar ur luften på en större jordvidd.

STENRIK, stén rik, a. 2. Se *Bottenrik*.

STENRIKET, n. sing. def. (nat. hist.) Inbegreppet af samtliga mineralier.

STENRISTNING, f. 2. 1) Ristning i sten, såsom t. ex. på runstenar, berghällar. — 2) Se *Stengravur*.

STENRÖR, n. 3. Rör, uppsatt af stenar. Jfr *Rör*, I.

STENRÖS, n. 3. ell. **STENRÖSE**, n. 4. Hög af stenar på marken.

STENSALT, n. sing. Se *Bergsalt*.

STENSIK, m. 2. En art mindre Sik, äfven kallad Siklöja. *Salmo albula*.

STENSIMPA, f. 1. En art Simpa, 4 till 3 tum lång. *Cottus Gobio*.

STENSKORPA, f. 1. Öfverdrag af stenartadt ämne.

STENSKRIFT, f. 3. 1) Skrift på sten. — 2) Se *Stenstil*.

STENSKÄFTE, n. 4. En art korallpolyp med ledad, svart och hvit stam. *Isis Hippuris*.

STENSKÄGG, n. 3. Se *Vattenödda*.

STENSKÄRNING, f. 2. Operation för blåsesten. — *Ss. S-sinstrument*.

STENSLANGA, f. 1. Se *Stenmörsare*.

STENSLIPARE, m. 3. En, som utöfvar sten-sliperiet.

STENSLIPERI, n. 3. 1) Konsten att slipa ädla och halfädla stenar; äfv. gröfre stenars bearbetning genom slipning. — 2) Ställe för sistnämde bearbetning.

STENSNIDARE, m. 3. En, som utöfvar stensnideri.

STENSNÄCKA, f. 1. En snäcka, som kryper omkring på fuktiga klippor och murar, hvilka den anfräter. *Helix lapicida*.

STENSPRÄNGARE, m. 3. En, som med krut spränger sten.

STENSPRÄNGNING, f. 2. Sprängning af sten medelst krut.

STENSPÄNNE, n. 4. Spänne, jmfattadt med ädla stenar.

STENSQVÄTTA, f. 1. En sparfågel, 6 tum lång, ryggen grå, panna och öfvergump hvita, stjerten hvit med svart spets; bygger sitt bo i stenrör. *Saxicola Oenanthe*.

STENSTICK, n. 3. Gravering i sten.

STENSTIL, m. 2. 1) Det slags stil, som är bruklig på minnesmärken af sten, och som på en gång utmärker sig genom korthet i uttrycket och rikedom i tanken. — 2) Kort, sammanträngd stil.

— 3) Det slags bokstafsstil, som förekommer på gamla romerska monument. — 4) En densamma liknande boktryckarstil. [-styl.]

STENSTUGA, f. 1. Se *Jällestuga*.

STENSUGARE, m. 3. En liten fisk af Nejonögonens slägte. *Petromyzon Planeri*. Kallas äfv. *Lilla Nejonogat*.

STENSÅG, f. 2. Såg, hvarmed sten sågas.

STENSÅGARE, m. 3. En, som sågar sten.

STENSÄTTA, v. a. 2. (böjes som *Sätta*) Se *Stenlägg*.

STENSÄTTARE, m. 3. Se *Stenläggare*.

STENSÄTTNING, f. 2. Se *Stenläggning*.

STENSÖTA, f. 1. En art af Bladormbunkarna, på berg, med rot af söt smak. *Polypodium vulgare*.

STENTOR, stänttår, nom. propr. m. (hos Homer) Grekernes härold vid Trojas belägring, ryktbar för sin starka röst. Deraf *Stentorsröst*, *Stentorsstämma*, ovanligt stark, dundrande röst.

STENTRUMMA, f. 1. Trumma eller rör af sten, under väg, gata, o. s. v.

STENTRYCK, n. 3. 1) Konsten att teckna eller skriva på sten, och sedan genom en press mångfaldiga aftrycken deraf. — 2) Derigenom erhållet aftryck. — *Syn*. Litografi.

STENTRYCKARE, m. 3. Konstnär, som tecknar eller skrifer på sten och sedan medelst press aftrycker teckningen. — *Syn*. Litograf.

STENTRYCKERI, n. 3. 1) Se *Stentryck*, 1. — 2) En stentryckares verkstad.

STENTÅNG, f. 3. pl. — *tånger*. Tång, som brukas vid operation för sten.

STENVAGN, m. 2. Grof, låg vagn med starka hjul, hvarpå stenar föras.

STENVANDLA, v. a. 1. Förvandla i sten. — *Syn*. Förstena, Petrificera.

STENVÄNDLING, f. 2. 1) Förvandling i sten. — 2) I sten förvandlad kropp.

STENVÄRTA, f. 1. Vattenalgen *Tremella verrucosa*.

STENVÄF, m. 2. pl. — *väfvar*. Ett slags korallpolyp. *Escara*.

STENVÄXT, f. 3. Se *Fytolit*.

STENÖR, n. 3. Stenig sandgrund.

STENÖRT, f. 3. Se *Fetknopp*.

STEPP, m. 3. (urspr. ryskt ord) Torr sandhed, i Ryssland och vissa delar af Asien.

STERBHUS, stärrbhús, n. 3. (t. *Sterbehaus*) En afliden persons hus, familj, arfvingar.

STERBHUSAFGIFT, f. 3. En skatt, som fordom erlades af död mans qvarlätenskap inom vissa stånd och orter.

STEREOGRAFI, stereografi, f. 3. (gr.) Konsten att föreställa solida kroppar på en plan yta. [-graphi.]

STEREOMETRI, stereometri, f. 3. (gr.) Läran om solida kroppars mätning.

STEREOTOMI, stereotomi, f. 3. (gr.) Läran om solida kroppars skärning.

STEREOTYP, stereotyp, m. 3. (gr.) Tryckform af stående, i ett helt sammangjutna stilar.